PROPAGANDNI NEDELJNIK ANARHOSINDIKALISTIČKE INICIJATIVE

Direktna akcija

NOVA SERIJA ★ BR.26 ★ 13. SEPTEMBAR 2012. GOD ★ BESPLATNO

Neka gazde i političari plate krizu svog sistema!

KOLIKO JE DOBRA SARADNJA SINDIKATA I GAZDA NAJBOLJE ZNAJU RADNICI

Prošle je nedelje premijer Dačić izjavio da Srbiji prete dužnička kriza i dužničko ropstvo, nemogućnost isplate plata i penzija i normalnog funkcionisanja države, uz to nas plašeći, kao i obično, famoznim „grčkim scenariom". No, da bi umirio zabrinute, Dačić je brzo saopštio da vlada ima rešenje, te da će setom „antikriznih" mera uštedeti gotovo milijardu evra. Oko tih mera, naravno, poslednju reč će dati imperijalističke monetarne institucije, poput MMF-a čiji su predstavnici pre neki dan došli u Beograd u kontrolu. Do tada gazde i žuti sindikati su, po običaju glumeći „socijalni dijalog", dali punu podršku Dačiću. Tako smo mogli da čujemo Branislava Čanka, doživotnog predsednika sindikata „Nezavisnost", kako nam saopštava da je „za sada 'bilateralna saradnja' poslodavaca i sindikata bila dobra i da sada postoje izgledi da će se uspostaviti bolja komunikacija sa Vladom Srbije". Koliko je dobra saradnja sindikata i gazda najbolje znaju radnici, koji od tako dobre saradnje jedva uspevaju da skrpe kraj sa krajem već decenijama. Ocenjujući paket „antikriznih" mera koje je na sednici Socijalno-ekonomskog saveta predstavio Mlađan Dinkić, dobro poznat po brizi za radnog čoveka, Čanak je rekao da su one „u dobroj meri adekvatne problemima koje je potrebno rešiti". Jasno je da sa takvim sindikatima, radnicima nisu potrebne gazde da bi se osećali kao robovi.

U ludnici sveopšte ljudske tragedije

Kao da to sve nije dovoljno, u zemlji u kojoj je preko 1,35 miliona ljudi u potpunosti nepismeno, i kojoj je pre svega potreban prosvetiteljski oporavak na svakom nivou, cene hrane (pod izgovorima o suši) i ostalih osnovnih potrepština nekontrolisano rastu, dok nam uprava toplana saopštava, pred novu grejnu sezonu, da je potrebno podići cene grejanja od 10 do 45 odsto! U takvoj ludnici ljudske tragedije, poput smrti građevinskog radnika Z. Lj, koji je u Bosilegradu poginuo tako što je pao sa neobezbeđene etaže gradilišta, ovakve stvari postaju nešto što nam je normalno i čemu ne posvećujemo više od par sekundi svog vremena.

Dok radnici u Srbiji ginu zbog loših uslova na radnom mestu, i umiru od gladi ili životare u bedi, dotle srpska vladajuća klasa čini sve da se transnacionalne mafijaške korporacije i zločinački vojni saveti kod nas osećaju kao kod kuće. Pa je tako Vlada Srbije najavila da će opština Smederevo dati „još jednu šansu" američko-holandskom konzorcijumu „Komiko oil", koji više puta nije ispunio ugovorene obaveze u vezi sa izgradnjom rafinerije u tom gradu. Vučićevo poltronsko ulagivanje nemačkim monetarnim fašistima, i Nikolićevo podvriskivanje Putinu samo doprinose slici tog ulizičkog, kvislinškog pristupa politici koju sprovodi država Srbija. A da bi mogla da nastavi sa takvom antiradničkom i antinarodnom politikom, njeni imperijalni gospodari će učiniti sve što je u njihovoj moći da niko ne bude u stanju da dovodi u pitanje monopol na silu države koja sprovodi njihove zahteve. Zato nas ne čudi da je američka vlada Vojsci Srbije donirala specijalna terenska vozila, tzv. „hamere", u vrednosti od tri miliona dolara. Ta vozila, kao i drugo oružje nabavljeno ili proizvedeno za imperijaliste biće korišćeno, sa jedne strane u ratovima protiv naroda širom sveta, ali kada se socijalno-politička situacija bude dovoljno zaoštrila, i protiv naroda na Balkanu.

Otpor tiraniji

Samo organizovani, radnice i radnici u Srbiji, ali i na čitavom Balkanu, mogu pružiti otpor ovoj tiraniji bogatih. U toj borbi moramo biti spremni na sve podvale, zavlačenja i represiju, jer gazde neće mirno napustiti svoje pozicije sa kojih mogu da sisaju krv radnicima. Primer za to je privatizovana fabrika „Zorka" iz Šapca, čiji su radnici tek pre neki dan dobili presudu na sudu u Strazburu, koja obavezuje državu da im isplati zaostale zarade, kao i nematerijalnu štetu i sudske troškove. „Zorka" je privatizovana 2009. godine, a nove gazde, „Viktorija grupa", nije preuzela izmirenje obaveza prema bivšim radnicima koji su već imali izvršne sudske presude. Gazde neće sabotirati radničke borbe samo pravnim mahinacijama, već će za to koristiti i brutalnu silu i sve načine zastrašivanja. Radnici iz „Jumka" javljaju da štrajk koji je bio najavljen za utorak u toj kompaniji nije održan, jer ga je rukovodstvo sprečilo. Radnici konfekcijskog pogona u „Jumku" su obustavili rad, ali kada su došli do kapije počelo je zapisivanje njihovih imena uz pretnje otkazom ako izađu, nakon čega su odustali od štrajka. Stoga, pamet u glavu i organizujmo se!

U krevetu sa NATO

Za 27. septembar je zakazano novo suđenje članovima ASI i drugim učesnicima Anti-NATO protesta u junu prošle godine.

Uprkos Vučićevoj bombastičnoj izjavi da Srbija neće ući u NATO, politika koju je vodio Šutanovac suštinski neće biti promenjena. Ako Nikolić, igrajući na idiotluk nacionalizma, pokuša da stavi NATO u pozitivan kontekst, izjavivši kako NATO štiti Srbe na Kosovu, a Vučić da dovede iste one NATO avione koji su nas bombardovali da paradiraju na nebu iznad Beograda, tamo gde su pre trinaest godina probijali zvučni zid kako bi dodatno zastrašili stanovništvo izmučeno nestašicama struje koje su oni izazvali... Ako namenska industrija prodaje oružje američkim trupama u Iraku i Avganistanu, a to se predstavlja kao genijalni poslovni potez, ako Vojska Srbije kupuje NATO oružje, ako NATO oficiri u uniformi ulaze na naše fakultete, brutalno narušavajući autonomiju Univerziteta, ako oficiri Vojske Srbije idu na NATO obuke i tako postaju NATO kadrovi, pri čemu se nastavlja intenzivna saradnja sa Nacionalnom gardom Ohaja, koja je sedamdesetih godina prošlog veka na Kent Univerzitetu u Ohaju nekažnjeno masakrirala studente koji su protestovali protiv američkog zločinačkog bombardovanja Kambodže... Ako je sve ovo istina, a jeste onda Vučić i Nikolić i ne moraju da potpišu bilo kakav papir o pristupanju, jer je Srbija de facto ekonomski, politički i kulturno kolonizovana i pretvorena u piona različitih imperijalnih sila i njihovih vojnih saveza, kakav je NATO. U međuvremenu, država nastavlja da sudi članovima ASI i drugim učesnicima Anti-NATO protesta u junu prošle godine. Novo suđenje je zakazano za 27. septembar.

M.Đ.

Policijski štićenici šire strah na ulicama

Grupa od šest kukavica je u subotu, 8. septembra, oko 1:30 časova ujutru, u Fruškogorskoj ulici u Beogradu, pretukla, koristeći između ostalog i mesarski čekić, gej mladića koji je sa još jednom osobom išao u obližnji gej klub. Pretučenom mladiću je u Urgentnom centru konstatovano više teških telesnih povreda – težak potres mozga, istegnuće vrata, naprsline na zubima donje vilice, više masnica i hematoma po licu. Posebno zabrinjava činjenica da su napadači bili veoma mladi ljudi, uzrasta između 16 i 20 godina, te da su očigledno pripremali napad i smišljeno čekali žrtve nad kojima će iskaliti svoje divljačke nagone. Takođe, simptomatično je da se u delu grada kojim često patrolira policija, koja je prema izjavama očevidaca i bila upozorena na grupu okupljenih maloletnih neofašista, niko od „predstavnika zakona" nije se pojavio sve dok napad nije prošao. To još jednom ukazuje na vezu između policijskih i parapolicijskih uglavnom maloletničkih neofašističkih grupica, te na činjenicu da su upravo one, svojim uzrastom vrlo pogodne za raznorazne mračnjačke manipulacije, zadužene za obavljanje prljavog posla, dok država smišljeno žmuri na jedno oko.

Nijedna politička partija niti državna institucija nije osudila ovaj napad, a većina gej organizacija, koje su tu uglavnom zbog para, peru ruke od svake odgovornosti, ne nudeći bilo kakvo rešenje za veliki problem sa homofobijom u našem društvu.

Homofobija je još jedan od segmenata vladajuće ideologije. Ona unosi podele u radničku klasu sa ciljem njenog slabljenja. Pa su tako, mladi, nezaposleni ljudi, umesto da se zajedno organizuju i izbore za bolje uslove života i rada, protiv gazda i političara, huškani od strane medija, crkve i drugih državnih ideoloških aparata, jedni na druge. Apeli policiji da zaštiti gej populaciju su besmisleni, jer je većina napada na gejeve organizovana ili tolerisana od strane te iste institucije, koja od svog nastanka pažljivo neguje podele unutar potčinjenih klasa – između žena i muškaraca, belih, crnih ili žutih radnica i radnika, gej i strejt radnika itd. Jedino organizovani radnici, ujedinjeni bez obzira na sve moguće razlike koje među nama kao ljudima postoje, mogu i moraju da pruže otpor i promene sistem koji je zasnovan na izrabljivanju, a koji se održava ratovima, represijom i diskriminacijom.

Da li ste znali

...da je osmoro američke dece poginulo 11. septembra u Njujorku, da bi ubrzo potom bilo pobijeno 1,5 miliona iračke i avganistanske dece, u ,,ratu protiv terorizma"?

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Svakome ko pomogne sa više od 500 dinara slaćemo DA na kućnu adresu u narednih šest meseci.

11. septembar

Tog dana 1973. godine izveden je vojni puč, koji je označio početak decenije otvorenog terora nad čileanskom radničkom klasom.

ČILE, SEPTEMBAR 1973.

Poslednjih deset godina, svakog 11. septembra gotovo svi svetski mediji - od BBC i CNN pa do televizijskih stanica iz Paraćina ili Bijeljine – pompezno obeležavaju napad na Svetski trgovinski centar i prenose saopštenja raznih svetskih policajaca o tome kako će oni odlučno i dosledno nastaviti da se bore protiv terorizma. Ni ove godine nije bilo drugačije, iako je spektakl počeo da bledi i cela stvar ušla u rutinu. U ovom tekstu pokušaćemo da razjasnimo šta je „borba protiv terorizma", čemu ona služi, ko od nje ubira kajmak, a pomenućemo još i neke događaje koje bi na ovaj dan trebalo obeležeti.

Teorija zavere

Svima je jasno da je „borba protiv terorizma" paravan za nove profiterske ratove, uvođenje novih represivnih mera i održavanje atmosfere straha i beznađa među stanovništvom. Da li su vam potrebni tajni dokumenti da biste izneli takav zaključak?

Vrlo često na internetu, a ponekad i u velikim medijima, javljaju se razni teoretičari zavere koji ukazuju na to da je 11.septembar bio „posao iznutra", svesno organizovan od strane CIA-e i određenih struktura u izvršnoj vlasti. Ma je li? Da li je moguće? Sve ove godine mi smo mislili da su CIA i američka administracija prijatelji čovečanstva i narodne bezbednosti! Zaista je strašno čuti da su se u njih uvukle neke sumnjive tajne grupe koje su od tih plemenitih institucija napravile sredstva za svoje zločinačke poduhvate...

Oni koji su slepi za sistemsku nepravdu prisutnu u svakodnevnom životu, već je traže u nekim tajnim dokumentima, sumnjivi su koliko i te male tajne grupe moćnika na koje upiru prstom.

Iako je važno saznati pod kojim okolnostima je 3000 nevinih ljudi izgubilo život prilikom napada na „bliznakinje", baviti se teorijama zavere je mazanje očiju isto koliko i „borba protiv terorizma". Nije u pitanju izolovani incident, već sistemska stvar kojom svetska buržoazija održava svoju dominaciju.

Zanimljivo je da su svi ovekovečeni teroristi optuženi od strane SAD - od Bin Ladena i Gadafija od Miloševića i Sadama - svoje profiterske i diktatorske karijere počeli upravo kao ljudi od poverenja SAD i „faktori stabilnosti u regionu". Da li je to samo trivijalna zanimljivost?

Imperijalistički moćnici koriste samo osvedočeni ološ kako bi u određenoj zemlji ostvarili svoj uticaj, jer je trulež i javašluk osnov njihovog sistema.

Jedan drugi 11. septembar

11. septembar 1973. godine može jasnije da nam objasni kako SAD i njeni NATO sateliti decenijama proizvode terorizam kako bi održavali i pokretali svoju ratnu industriju.

Tih dana, Čile su potresale velike političke promene. SAD, koje su finansijski kontrolisale Južnu Ameriku, naročito je uznemirilo jačanje levih političkih snaga i rast raspoloženja za revolucionarnim promenama. To je takođe smetalo generalima čileanske vojske, koja je već tradicionalno oslonac konzervativnih i reakcionarnih snaga u toj zemlji.

U takvim okolnostima, CIA pomaže generala Avgusta Pinočea i huška ga da izvrši puč, preuzme vlast i vrati oduzetu imovinu američkim kompanijama.

11. septembra u 7 časova izveden je vojni puč, koji je označio početak decenije otvorenog terora nad čileanskom radničkom klasom. Stotine i hiljade levičarskih i radničkih aktivista je pohapšeno i pobijeno (kao glavni koncentracioni logor za političke zatvorenike korišćen je čilenaski nacionalni stadion „Hulio Martinez Pradanos", kroz koji je prošlo 40.000 ljudi). Uvedena je privatizacija svega postojećeg, od čega su naravno najviše korisiti imali bogataši, domaći i strani profiteri, kompanije iz SAD, kao i sam Avgusto Pinoče kod koga su posle smrti pronađeni tajni bankovni računi.

O ovome nećete čuti ni na jednom mediju, ali događaji iz Čilea nikako ne smeju da budu zaboravljeni i oprošteni.

K.R.

ex-Idolmladih

Poslednja Vest!

Eto, došao je i taj dan. Konačno jedna lepa vest. Napokon da nam se i to desi! Poštovani čitaoci, imamo tu čast da vam sa neskrivenim uzbuđenjem saopštimo informaciju koju smo upravo primili. Malo je ovakvih grandioznih trenutaka u profesionalnoj karijeri novinara, stoga pre nego što vam saopštimo šta smo upravo saznali, moramo da podelimo s vama kako nam je neizmerna čast i zadovoljstvo, srca nam poskakuju, drhtavi dlanovi se znoje, a oči nezaustavljivo suze.

Dakle, pre samo zaključenje ovog broja saznali smo da je bljuuuv bljuuuv bljuuuv kah kah bljoooou povrać pljas pljuc šmrk uh uh... bljuuv bljuuuv... Oh, poštovani čitaoci, jako se izvinjavamo zbog ove nezgode, dal' zbog preteranog ushićenja ili ovog bureka što smo doručkovali desilo se da nam se nakon samog pogleda na prve rečenice ove neverovatne vesti neizostavno pripovraćalo. Šta da se radi, dešava se, primite još jednom naše izvinjotine.

Dakle, evo i vesti koja nam je upravo stigla: Na zajedničkoj konferenciji za novinare, predsednik Srbije Tomislav Nikolić, premijer Ivica Dačić i ministar Aleksandar Vu vu bljt bljt bljt bljuuuuv bljuuuuv bljuuuv bljaaaaaaaa kh kh grok groaaaar bljaaaaaaa bljaaa bljaaa...

Uh, izvinite još jednom. Stvarno ne znamo što nam se ovo dešava. Verovatno zbog uzbuđenja, umora, napetog iščekivanja onog što je napokon stiglo. Dakle, kao što smo vam ranije nagovestili, predsednik Srbije Tomislav Nikolić, premijer Ivica vica vica Dač dač daaaaaaaaačkrrrlj bljuuuuu bljuuuu bljuuuv bljaaak grok kh bljeeeee... Pardon, predsednik Srbije Tomislav Nik nikrklj kr bljaaaa bljuuuuv...

Poštovani čitaoci, došlo je do izvesnih poteškoća sa saopštavanjem ove vesti. Molimo da malo pričekate, najverovatnije do sledećeg broja našeg magazina. Doviđenja i prijatno. Bljuuuv bljuuuv groooa bljuuuuv... glt glt gh kh gh gh šmmmrk uf uh pljuc bljak...

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD: Kulturni centri REX i CZKD; Knjižare BARABA, PLATO i BEOPOLIS; Kafići BROD, BRAT FIDEL i BRAT ČE. **KRAGUJEVAC:** Kafane MAGMA i MARKO. **SREMSKA MITROVICA:** Knjižara BUKBAR. **UŽICE:** Kafić KUĆA ČAJA. **NIŠ:** Udruženje ŽENSKI PROSTOR. **ZAJEČAR:** Omladinski centar ZAJEČAR. **NOVI SAD:** Knjižare NUBLU i MALA VELIKA KNJIGA.

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta:

Sukob radnika i policije u Rimu

SUKOBI U RIMU

Oko 600 italijanskih radnika sa Sardinije okupilo se u Rimu tražeći od italijanske vlade da se ponovo otvori nedavno zatvorena fabrika aluminijuma na ovom italijanskom ostrvu. Protest je počeo mirno, radnici su sedeli na pločniku ispred zgrade ministarstva ekonomije i lupali svojim kacigama o tlo stvarajući glasnu buku. Sukobi su izbili nakon što je grupa radnika pokušala da uđe u zgradu ministarstva gde se upravo održavao sastanak vladinih službenika, predstavnika sindikata i predstavnika kompanije *Alcoa Inc.* koja je vlasnik fabrike. Sudbina fabrike ujedno je i sudbina oko 1500 radnika. U žestokom sukobu povređeno je nekoliko pripadnika policije. „Industrijska politika ove zemlje napuštena je već 20 godina. *Alcoa* je samo jedan od mnogih primera širom zemlje", istakao je Rafael Bonani, predstavnik jednog od sindikata. Iz ministarstva su nakon sastanka s predstavnicima *Alcoa*-e poručili da će „usporiti" zatvaranje i da će ministarstvo pozvati sve kompanije koje su pokazale potencijalni interes za preuzimanje fabrike na Sardiniji.

Krajem prošlog meseca grupa od oko 100 rudara zabarikadirala se u rudniku na Sardiniji. Jedan od njih je presekao sebi vene pred kamerama.

Marš sećanja na žrtve Pinočeove diktature

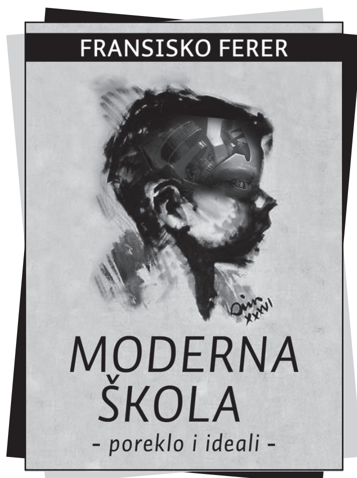
Čile, 9. septembra. Veliki mirni marš organizovan u znak sećanja na žrtve Pinočeovog vojnog režima (1973-1990), kao i na svrgavanje socijalističkog predsednika Salvadora Aljendea (11. septembra 1973), završio je žestokim sukobima s policijom. Nekoliko hiljada okupljenih otpočelo je marš na gradskom groblju u glavnom gradu Santijago, a nedugo zatim došlo je do prvih sukoba s policijom, koja je odmah upotrebila suzavac i vodene topove. Policija svoj napad na mirne demonstrante Pravda tvrdnjom da je grupa „maskiranih demonstranata" napala vladinu zgradu i počela da podiže barikade na ulicama i palila vatre. Mnogi su nosilii slike ljudi ubijenih za vreme Pinočeove desničarske diktature, tokom koje je ubijeno preko 3.200 ljudi, uglavnom pripadnika političke opozicije, 1.192 lica se i dalje vode kao „nestala", dok je preko 30.000 hapšeno i mučeno po zatvorima.

U jučerašnjim sukobima s policijom učestvovao je i znatan broj srednjoškolaca koji se već mesecima bore se za besplatno i svima dostupno javno obrazovanje.

„Parada srama" protiv volontiranja

Liverpul, 8. septembar. U okviru kampanje protiv vladine uredbe koja obavezuje na volontiranje, članovi organizacije Federacija solidarnosti (Solfed), britanske sekcije Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR), kao i aktivisti iz nekoliko drugih anarhističkih organizacija iz Liverpula, organizovali su tzv. „Volontersku paradu srama" obišavši nekoliko gradskih radnji poznatih po tome što koriste vladinu uredbu i izrabljuju nezaposlene. Prva „mrtva straža" napravljena je ispred „Paundlenda" na Vilijamson skveru, koja je izabrana zbog toga što je nedavno u jednoj prodavnici iz ovog trgovinskog lanca nekoliko studenata sudskom presudom bilo naterano na volontiranje. Držani su transparenti i deljeni leci, a nekoliko prolaznika je nakon razgovora s aktivistima i čitanja letaka odustalo od ulaska u „Paundlend". Šef prodavnice tražio je od policije da udalji demonstrante, ali policija se nije mešala. Grupa se nakon toga preselila ispred „British heart" fondacije, i informisali prolaznike o lažnom humanitarnom karakteru ove organizacije koja se ističe besramnim promovisanjem volontiranja i žestoko podržava navedenu izrabljivačku vladinu uredbu, posebno sračunatu na to da gazdama pomogne u sticanju profita obaranjem cene rada.

Solfed se povodom ovog događaja oglasio saopštenjem na čijem kraju se ističe da će uskoro biti još masovnijih akcija ove vrste, poručivši „parazitima" da će ih, ako nastave s izrabljivanjem, „zatvoriti".

Tadej preporučuje film

Class Action

Ako automobil koji neka kompanija proizvodi ima defekt, na primer kada ga drugo vozilo udari otpozadi dok je uključen levi migavac, eksplodira rezervoar sa benzinom i spali ljude u kolima. Da li uraditi opoziv i zameniti neispravan deo o trošku kompanije? Uzmimo broj proizvedenih vozila i označimo ga sa A, pomnožimo A sa verovatnoćom da dođe do havarije, koju ćemo označiti sa B, i sve to pomnožimo sa prosečnim visinom svote plaćene kao vansudsko poravnanje u slučaju da oštećena strana tuži kompaniju C. A puta B puta C jednako je X. Ukoliko je ovo X manje od cene povlačenja modela, kompanija neće uraditi opoziv.

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS.SR-ID 107264780

Uredništvo: Kosta Ristić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa, Milan Lukić, Slobodan Stamenčić i Aleksandar Belčević **(odgovorni urednik)**

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretinac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/9382-382
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000